

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 194/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог Града Лозница, кога заступа Градско правобранилаштво Лозница, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету.

Образложење

Тужилац је Првом основном суду у Београду, поднео тужбу ради накнаде штете против туженог Града Лозница, дана 13.09.2018. године, која је уређена поднеском од 19.11.2018. године.

Захтевом П 14502/18 од 01.09.2020. године, Први основни суд у Београду је предложио да Врховни касациони суд одреди други стварно надлежан суд за поступање у овом предмету. Као разлог за делегацију другом суду навео је да у конкретном случају тужилац тужбеним захтевом тражи накнаду нематеријалне штете због повреде части и угледа и повреде права на приватност – тајности преписки и преношења неистинитих информација, као и накнаду материјалне штете настале поводом сарадње тужиоца лично као координатора и „ББ“ чије је овлашћено лице, са надлежнима код туженог у вези организације пројекта. Међутим, у предмету Основног суда у Лозници П 1172/16 тужилац „ББ“ чије је овлашћено лице тужилац, такође води поступак започет подношењем тужбе 25.04.2016. године, ради накнаде штете заснован на идентичном чињеничном стању и описаним догађајима као у овој парници. С обзиром да је месна надлежност Првог основног суда у Београду у овој парници успостављена на основу одредби члана 44. и 46. Закона о парничном поступку, а не ради се о искључивој месној надлежности, из разлога економичности и целисходности, сличности предмета расправљања, као и сличности појединих странака оправдано је делегирати надлежност за решавање овог спора суду у месту седишта туженог ради евентуалног спајања поступка са наведеним предметом Основног суда у Лозници.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да захтев није основан.

Према одредби члана 62. став 1. Закона о парничном поступку, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Према одредби члана 44. став 1. ЗПП, за суђење у споровима због вануговорне одговорности за штету, поред суда опште месне надлежности, надлежан је и суд на чијем је подручју штетна радња извршена или суд на чијем је подручју штетна последица наступила, док је одредбом члана 46. тог закона прописано да је за суђење у споровима због повреде права личности поред суда опште месне надлежности, надлежан и суд на чијем подручју је штетна радња извршена или суд на чијем подручју тужилац има пребивалиште, односно боравиште.

По налажењу Врховног касационог суда у овој парници нису испуњени услови из члана 62. ЗПП за одређивање другог стварно надлежног суда, у конкретном случају Основног суда у Лозници за поступање у овом предмету. Наиме, тужилац је поднео тужбу ради накнаде штете Првом основном суду у Београду као месно надлежном на основу члана 44. став 1. и 46. ЗПП, па чињенице да је седиште туженог у Лозници и да се пред тим судом води поступак за накаду штете заснован на идентичном чињеничном стању и описаним догађајима као у овој парници, не представљају оправдане разлоге за делегацију другог стварно надлежног суда.

На основу члана 62. став 7. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**